

РЕШЕНИЕ

№ 13804

гр. София, 22.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 26.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **1487** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145- чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 45в, ал. 5 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на Ш К., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Република Турция, настанен в помещение от затворен тип в [населено място], кв. Б., [улица] СВНЧ-С., срещу Решение № РПЗТ-4 от 21.01.2025г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което, на основание чл. 45в, ал. 1, вр. чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, чужденец е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателно приключване на производството за предоставяне на международна закрила.
В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност и необоснованост на оспорения административен акт. Твърди се, че обжалваното решение е немотивирано, постановено е в противоречие с материалния закон. Твърди се, че след като производството по разглеждането на молбата за международна закрила е приключило, настаняването му в помещение от затворен тип не може да бъде обосновано с наличието на предпоставките по чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ. Изложени са съображения, че в общностното и в българското законодателство изрично е предвидено, че кандидатът се задържа единствено за възможно най-кратък срок, а наложената мярка - до приключване на производството с определена в противоречие с материалния закон. Моли се за отмяна на оспореното Решение на председателя на ДАБ – МС.
В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. М., като поддържат жалбата по изложените в нея съображения.
Ответникът- председател на Държавната агенция за бежанците при МС, чрез процесуалния си представител юрк. Г., оспорва жалбата. Счита, че следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Не претендира разноски.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Установява се, че на 07.01.2025г. в 6.00 часа в зоната за отговорност на ГПУ-С. при РДГП-Е. в землището на [населено място], общ. С., граничен полицейски патрул от Група за охрана на ДГ-02 е задържал жалбоподателя, който е нарушил държавната граница в района на 320 гр.пирамида от Р.Турция за Р.Б.. Не е удостоверил влизането си в страната по законоустановения ред, като е преминал държавната граница от Р.Турция за Р.Б. без разрешение за надлежните органи на властта и не през определените за целта места.

След задържането си е подал молба за предоставяне на международна закрила на 16.01.2024г. С Решение № УПХ8/22.01.2025г., на основание чл. 70, ал. 1, във вр. с чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, е отхвърлена молбата му за предоставяне на международна закрила.

С писмо КП-04-395/20.01.2025г. зам.-директорът на Главна дирекция "Гранична полиция" МВР уведомява председателя на ДАБ-МС, че със заповед рег. № ПАМ-15/07.01.2025г. по описа на Гранично полицейско управление С.-МВР на чужденеца Ш К., [дата на раждане], гражданин на Република Турция, без документи за самоличност, АФИС BD214837, на основание чл. 41, т. 1 от Закона за чужденците в Република Б. е наложена принудителна административна мярка „Връщане до страна на произход-Турция“. Със заповед за принудително настаняване рег. № ПАМ-16/07.01.2025г. по описа на Гранично полицейско управление С.-МВР, същият е настанен в СДВНЧ-Любимец при дирекция „Миграция“. Чуждият гражданин е избягал от затвор в Република Турция и не желае да се завърне доброволно в родината си, поради което е депозирал молба за международна закрила и е предаден на ДАБ – МС, като е настанен в РПЦ – Х.. Заявен е за реадмисия, която следва да бъде изпълнена незабавно след отпадане на правните пречки.

С докладна записка директорът на дирекция „Качество на процедурата за международна закрила“ е отправил предложение до Председателя на ДАБ при МС чуждият гражданин Ш К. да бъде настанен в помещение от затворен тип поради опасност чужденецът да се укрие. Уточнено е, че предложението е направено на основание чл. 45в във връзка с чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ. От фактическа страна опасността от укриване е мотивирана с обстоятелството, че чужденецът е влязъл на територията на Р. Б. и не е подал молба за международна закрила, а това се случва след като спрямо него е наложена ПАМ и подаването на молбата е само с цел да се осуети изпълнението на наложената ПАМ „връщане в страна по произход“.

Като се е позовал на установените факти председателят на ДАБ - МС е издал Решение № РПЗТ-4/21.01.2025г. за настаняване на жалбоподателя в помещение от затворен тип, на основание чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ – „до отпадане на основанията или до окончателното приключване на производството по предоставяне на международна закрила“. В мотивите на оспореното решение е посочено, че Ш К. не е подал молба за международна закрила с влизането си в Б., а това се случва след като спрямо него е наложена ПАМ и е направен извод, че е единствено с цел осуетяване на процеса по изпълнение на наложената ПАМ „Връщане до страната по произход – Турция“. В мотивите на решението е посочено още, че жалбоподателят е пълнолетно лице и не принадлежи към уязвима група по смисъла на § 1, т. 17 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Предвид, че чужденецът не е заявил наличие на семейни връзки на територията на Република Б., е обоснован и извод, че в случая принципът за запазване на целостта на семейството е неприложим.

По делото е приложена административната преписка по издаването на оспореното решение в цялост.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспореното решение е връчено на чужденеца на 23.01.2025г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство е подадена на 05.02.2025г., т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, вр. чл. 45в, ал. 5 ЗУБ, от надлежна страна - участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно приложимата норма на чл. 45а ЗУБ за съевременно разглеждане на молбата за международна закрила или за осигуряване участието на чужденеца, търсещ такава закрила, председателят на Държавната агенция за бежанците или оправомощено от него длъжностно лице може да разпорежи задължително явяване на чужденеца на всеки две седмици по време на производството пред длъжностно лице от агенцията. В чл. 45б, ал. 1 ЗУБ е предвидено, че когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най - кратък срок в център от затворен тип, при наличие на някоя от изрично посочените в т. 1 – т. 4 предпоставки, включително за установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин и има опасност чужденецът да се укрие. Настаняването се извършва с решение на председателя на ДАБ, след преценка за принадлежността на чужденеца към уязвима група (чл. 45в, ал. 1 и ал. 2 ЗУБ).

Процесното решение № РПЗТ-4/21.01.2025г. е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 45в, ал. 1 ЗУБ, и изпълнява изискванията за форма и съдържание (чл. 45в, ал. 3 ЗУБ). Не са налице основания по смисъла на чл. 146 АПК за отмяната му.

Административният орган – председателят на ДАБ правилно е преценил наличие на материалноправните предпоставки, установени с чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ. За да се пристъпи към прилагане на мярката по чл. 45б ЗУБ за временно настаняване в център от затворен тип, следва да е изпълнено изискването по ал.1 на същата норма - да не може да бъде приложена ефективно мярката по чл. 45а от същия закон. Според мотивите на решението не може да бъде приложена мярката по чл. 45а ЗУБ, който извод е обоснован с това, че чужденецът е бил задържан на ГПУ – С. при опит да премине държавната граница и да влезе в страната; заявил е по време на интервюто, че е избягал от затвор и не иска да се върне в Р. Турция; на лицето е наложена принудителна административна мярка „връщане“; лицето е подало молба за международна закрила едва след налагането на ПАМ, а не при първоначалното си пристигане в страната. Поради това органът правилно е приел, че е налице опасност лицето да се укрие, за да възпрепятства изпълнението на заповедта.

Съгласно пар. 1 от ДР на ЗУБ, в т. 15, законодателят е определил понятието „сериозна опасност от укриване“, като неизчерпателно е посочил конкретни ситуации и данни, които могат да бъдат взети предвид при тази преценка, а именно когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че чужденецът ще се опита да се укрие. Такива данни може да са налице, когато чужденецът: не може да бъде намерен на разрешения му адрес, напуснал е без разрешение определената му зона или център за настаняване, не се е явил без уважителна причина пред длъжностно лице от Държавната агенция за бежанците в изпълнение на приложена мярка по чл. 45а, нарушил е забраната за влизане в граничната зона, направил е опит да напусне или е напуснал страната, както и други данни. В приложимата норма - в чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, се изисква да съществува само „опасност от укриване“, без да се преценява степента на опасността. От данните по делото се установява посоченото основание – лицето е направило опит да влезе в страната не през определените за това места и без разрешение от надлежните органи. Поради

това обосновано е приетото в обжалваното решение, че съществува опасност жалбоподателят да се укрие, от което и извод, че към дата на издаване на обжалваното решение, съществуват обстоятелства, относими към основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 2.

При тези факти и с оглед обстоятелството, че лицето не принадлежи към уязвима група по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ЗУБ, не е заявено наличие на семейни връзки на територията на Република Б. и след извършената преценка на цялостното поведение на жалбоподателя, е правилен изводът на административния орган, че подадената молба за закрила след задържането му от граничните власти дава основание да се счита, че чуждият гражданин цели да осуети изпълнението на наложената му принудителна административна мярка, както и че има опасност да се укрие.

И. на чл. 142, ал. 1 от АПК предвижда, че преценката за материална законосъобразност следва да се извърши към момента на издаване на административния акт. Оспореното решение е обосновано с официално предоставената информация от Главна дирекция „Гранична полиция“ - МВР и приложените към административната преписка документи, въз основа на които са установени основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Съдът не констатира допуснато нарушение при прилагане на материалния закон и преценката относно основанията за налагане на мярката по чл. 45б от ЗУБ. В този аспект, от съществено значение е обстоятелството, че се касае за временна мярка, имаща за основна цел „своевременно разглеждане на молбата за международна закрила“.

Принудителната мярка е наложена при спазване на административно -производствените правила, въз основа на обективен анализ на релевантните фактически обстоятелства. Доколкото образуваното производство, въз основа на подадена молба за закрила препятства изпълнението на постановената от началника на ГПУ – С. ПАМ „връщане до страната на произход“, на основание чл. 41, т. 1 и чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ, законосъобразно председателят на ДАБ – МС е преценил, че за своевременно приключване на производството по ЗУБ, е необходимо спрямо жалбоподателя да бъде определена именно мярка, по реда на чл. 45в от ЗУБ отчитайки наличието на основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

В съответствие с този извод е и предвиденото по чл. 9, пар.1 от Директива 2013/33, настаняването продължава само докато са приложими основанията за задържане, предвидени по чл. 8, пар. 3 от Директивата, а в пар. 2 на същия чл. 9 е предвидено задължение за надлежно изпълнение на административните процедури, които се отнасят до основанията за задържане. По делото има данни за извършвани административни процедури, относими към основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ - опасност от укриване, което обуславя и законността на процесното настаняване в помещение от затворен тип/задържане по смисъла на директивата.

Независимо, че в ЗУБ или в Директива 2013/33/ЕС, регламентираща задържането на кандидат за международна закрила (чл. 8 - чл. 10) не е предвидена възможност настаняването да продължи до приключване на производството по предоставяне на международна закрила, в европейското и българското законодателство изрично е предвидено, че кандидатът се задържа единствено за възможно най-кратък срок и задържането продължава само докато са приложими основанията, предвидени в чл. 8, пар. 3 от Директивата или съответно чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ.

Мярката е пропорционална, доколкото е временна, продължава до отпадане на основанията по чл. 45б, ал. 1 ЗУБ и подлежи на периодично преразглеждане по реда на чл. 45г, ал. 2-3 ЗУБ.

В настоящото производство не се сочат и други факти, които не са били проверени и обсъдени от административния орган при постановяване на оспореното решение и преценката относно основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

По изложените съображения оспорването следва да бъде отхвърлено.

Доколкото от ответника не е заявена претенция за разноси, съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ, Административен съд София – град, Първо отделение, 63 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ш К., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Република Турция, срещу Решение № РПЗТ-4 от 21.01.2025г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което, на основание чл. 45в, ал.1, вр. чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, чужденецът е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателно приключване на производството за предоставяне на международна закрила. Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: